

J. Gravesen: Plan til Svendborg Østre Kirkegaard.
Se Teksten S. 2.

Svendborg Ny Kirkegaard.

Østre Kirkegaard.

Af Kirkegaardsgartner *J. Gravesen.*

Det Jordstykke, som Kirkegaardsbestyrelsen har købt til at anlægge den ny Kirkegaard paa, er særdeles smukt beliggende paa et af de højest beliggende Punkter i Byens østlige Side ved den smukt beliggende Villa „Bellevue“ og Østre Skole med en herlig Udsigt over til Taasinge, Thurø og Langeland.

Kirkegaarden kommer ikke til at ligge direkte til nogen Hovedlandevej. Vejen, som fører op til Kirkegaarden, hedder Fruerstuevej og løber tildels parallel med Hovedlandevejen til Nyborg; fra denne har man god Forbindelse til Fruerstuevejen ad Østre Skolevej. Indgangsporten findes i Kirkegaardens sydligste Side. Porten er trukket godt tilbage, som man vil se af Planen foran S. 1. Fra Hovedindgangen fører en bred asfalteret Vej op til Kapellet; der er Fortov ved hver Side af Vejen, og paa den anden Side af Fortovet findes en Græsabat, der afgrænses med en Bøgehæk. Denne skal føres op i 3 Alens Højde for derved at skabe et smukt Dække ind mod Gravstedskvartererne, saa ingen kan føle sig generet af det Arbejde, som foregaar derinde. Hegnet ud imod Fruerstuevej er et Dige, opsat af Sten fra et gammelt Stendige; ovenpaa Diget er plantet en Hæk af Roser (*Rugosa*). Alléen, som fører fra Porten op til Kapellet, er beplantet med Elme (*Ulmus campestris*). I Gravstedskvartererne er der gennemført Ryghækbeplantning overalt, og ensartede Hække ønsker man gennemført i de forskellige Kvarterer, da man paa den gamle Kirkegaard, hvor man har begyndt at praktisere dette, har erfaret at Publikum sætter Pris paa den Ordning og har Forstaaelsen af den Betydning, det har for Helhedsindtrykket.

Gravurner fra den kongelige Porcelainsfabrik.

Af Kunsthistorikeren *Sigurd Schultz.*

Med den stærke Tiltagen af Befolkningen i Byerne, navnlig Hovedstæderne, er Spørgsmaalet om Begravelsesmaaden for de Afdøde blevet mere og mere magtpaaliggende. Stillingen er nu saadan, at Byernes Administration rundt omkring i Verden, baade af hygiejniske, kommunale og økonomiske Grunde, ynder eller til en vis Grad begunstiger Ligbrænding, medens hos selve Befolkningen den Følelse mere og mere slaar Rod, at Udslettelsen af den afdødes Lig ved Ildens Indvirkning i enhver Henseende er den mest æstetiske og den skønneste. Deraf følger igen, at der bliver Brug for Urner til Opbevaring af den Afdødes Aske.

Der kom da den Tid, hvor man fik Brug for Kunstens Forædling af saadanne Urner under tidssvarende Former. Adskillige Kunstnere har i Aarenes Løb beskæftiget sig med Spørgsmaalet. Blandt andet vil det erindres, at *J. F. Willumsen* i sin Tid gjorde en Række pompøse Urner i Stentøj; lejlighedsvis har ogsaa *Herman H. C. Kähler* drejet udmærket smukke Modeller. Fornyelig har *den kgl. Porcelainsfabrik* taget det op paa bred Basis og forsøgt derover at bygge en Produktion, der har til Formaal at udvikle sig i Kontakt med det foreliggende Behov og med Arkitekternes Bestræbelser for at vinde fast Form over Ligbrændingens Begravelsesmaader.